

POSTANOWIENIE

Dnia 30 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ewa Stefańska (przewodniczący)

SSN Marek Dobrowolski

SSN Aleksander Stępkowski (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi J. R.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w [...] w sprawie o sygn. akt III AU [...],
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 30 kwietnia 2021 r.

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

J.R. (dalej: skarżący) pismem z 10 kwietnia 2021 r. sformułowanym
na podstawie przepisów ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze strony
na naruszenie prawa do rozpoznawania sprawy w postępowaniu przygotowawczym
prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym
bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75 z późn. zm.; dalej: „ustawa
o skardze na przewlekłość”), złożył osobiście skargę na przewlekłość postępowania
toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w [...] III Wydział Ubezpieczeń
Społecznych, sygn. akt III AUa [...].

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 87¹ § 1 i 2 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, chyba że stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat, radca prawny lub radca Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej. Przepis ten znajduje zastosowanie również w postępowaniu wywołanym wniesieniem skargi na przewlekłość postępowania, jeżeli do jej rozpoznania właściwy jest Sąd Najwyższy (uchwała Sądu Najwyższego z 16 listopada 2004 r., III SPP 42/04, OSNP 2005, nr 5, poz. 71 - zasada prawna).

Skarżący w niniejszej sprawie działał osobiście, a z treści skargi nie wynikało aby należał do kręgu podmiotów uprawnionych do samodzielnego działania przed Sądem Najwyższym (art. 87¹ § 2 k.p.c.). Z tego powodu skarga podlega odrzuceniu (art. 87¹ w związku z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość).

Z powyższych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 87¹ § 1 k.p.c., w zw. z art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. i w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość orzekł jak w sentencji.